

ning tilkendegav sit Ønske om at blive forenet med Danmark; og dernæst paa den i Wien den 11te Oktober 1878 afsluttede Traktat mellem Preussen og Østerrig, hvorved disse Magter enedes om at sætte dette Forbehold ud af Kraft. Det kan ikke betvivles, at sidstnævnte Traktat, ikke mindre end Pragerfredens Art. V. hører til de østerrigsk-preussiske Dispositioner, som Danmark i Wienerfredens Art. III. har forpligtet sig til at anerkende. Det er ligesaa utvivlsomt, at til Preussens Hjemmel til Besiddelse af Slesvig hører saa vel Traktaten af 1878 som Pragerfredens Art. V. Idet den danske Regering, ved at undertegne Konventionen af 11te Januar d. A., har akkyiesceret ved Indledningsordenes Angivelse af Preussens Hjemmel til Slesvigs Besiddelse, ligger der heri en Gentagelse af den af den danske Regering i Februar 1879 givne Anerkendelse af, at Danmark ikke paa Pragerfredens Art. V. kan støtte noget Krav paa Opfyldelse af Tilsagnet om Folkeafstemning i Nordslesvig, en Anerkendelse, som af den daværende danske Regering paa det nævnte Tidspunkt meddeltes den preussiske Regering.

Saaledes som det fremgik af de diplomatiske Aktstykker, som Rigsdagen i April 1879 havde Lejlighed til at gøre sig bekendt med, blev der nemlig, efter at Traktaten af 11te Oktober 1878 var bleven os meddelt, af den kgl. Gesandt i Berlin overleveret den tyske Statssekretær en Depeche af 12te Februar 1879, hvori udtaltes den danske Regerings Haab om, at det tyske Rige, idet det nu i dette Spørgsmaal kunde handle i fuld Udfoldelse af sin Magt og sin legale Ret, uden at faa Udseende af at give efter for en Tvang ifølge en overfor en tredie Magt paatagen Forpligtelse, vilde erkende, at de Bevæggrunde, der havde ledet den preussiske Regering til, i Pragerfredens Art. V., at indføre Tilsagnet om eventuel Tilbagegivelse af de nordslesvigske Distrikter til Danmark, endnu vare tilstede; i denne Udtalelse indeholdtes saaledes den danske Regerings Anerkendelse af, at den ikke kunde paastaa, at Pragerfredens Art. V. endnu hjemlede den nogen Ret. Og som det endvidere fremgaar af en Depeche fra den danske Udenrigsminister til Gesandten i Berlin, af 14de Februar 1879, blev det ligeledes af førstnævnte mundtlig meddelt den tyske Chargé d'Affaires, den 13de Februar 1879, i Besvarelse af en Forespørgsel denne ifølge Ordre havde stillet, „at den Kgl. Regering udtrykkelig havde udtalt at Tyskland ved Traktaten af 11te Oktober var bleven sat i Stand til at handle i fuld Besiddelse af sin Magt og sin legale Ret, hvorved det netop anerkendes, at vi ikke kunne paastaa, at Art. V. endnu hjemler os nogen Ret“.